

NIEDZIELA TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ

Ewangelia: Mt 28, 16-20

Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu

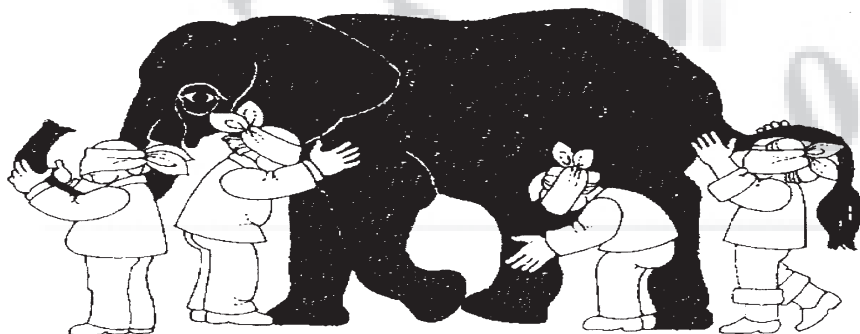
Całe życie chrześcijanina upływa pod znakiem Boga w Trójcy Jedynej. Naznaczeni znamieniem Trójcy Świętej na chrzcie stajemy się na wieki dziećmi Bożymi: Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. W imię Trójcy Świętej w sakramencie bierzmowania otrzymujemy dar Ducha Świętego i jako prawdziwi świadkowie Chrystusa jesteśmy zobowiązani do szerzenia i bronięcia wiary słowem i czynem. Eucharystia, która stanowi centrum życia chrześcijańskiego, rozpoczyna się w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego i kończy się błogosławieństwem Ojca i Syna i Ducha Świętego. W imię Trójcy Świętej otrzymujemy w sakramencie pokuty odpuszczenie grzechów: I ja odpuszczam Tobie grzechy w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. W imię Trójcy Świętej otrzymujemy umocnienie do znoszenia w duchu chrześcijańskim cierpień i choroby. Sakrament namaszczenia chorych kończy się błogosławieństwem Boga Ojca, Chrystusa, Syna Bożego i Ducha Świętego. W imię Trójcy Świętej otrzymują w kościele, powołani przez Boga ludzie, szczególną misję w sakramencie kapłaństwa. W imię Trójcy Świętej łączą się chrześcijańscy małżonkowie w sakramencie małżeństwa: Tak mi dopomóż, Panie Boże Wszechmogący, w Trójcy Jedyny.

Przyjacielu! Prawda o Trójcy Świętej jest wielką tajemnicą naszej wiary. Jest to prawda wiary bliska każdemu z nas. Niech Bóg w Trójcy Jedyny przenika, uświęca i błogosławi całe nasze życie na ziemi.

ks. Ireneusz

Dotknąć tajemnicy

Pewna dawna historia opowiada o ślepcach, którzy badają słonia i nawzajem dzielą się swoimi spostrzeżeniami. Jeden dotyka nogi słonia i woła: „To jest olbrzymi pień drzewa!” Dotykający ucha jest przekonany, że ma w rękach ogromny liść. „Złapałem wielkiego węża” – woła trzeci, który uchwycił trąbę. Podobnie jest z nami, ludźmi, sądzą mędrcy, gdy próbujemy wyjaśnić tajemnicę Trójjedynego Boga.

Czy wiesz, że...

Heretycy. Wyznawcy herezji. Ze strony Kościoła od czasu Konstantyna Wielkiego zagrożeni również karami świeckimi. W wielu krajach europejskich w średniowieczu stosowano wobec heretyków przemoc ze strony państwa za zgodą papieża i przy współpracy z kościelną inkwizycją. W praktyce od 1532 r., a prawie od 1648 r., zrezygnowano ze stosowania kar wobec heretyków.

Honoratki. Zgromadzenie Małych Sióstr Niepokalanego Serca Maryi; dawniej zwane Siostrami Fabrycznymi. Zgromadzenie założone w 1888 r. przez bł. Honorata Koźmińskiego i Różę Anielę Godecką w celu duchowej opieki nad dziewczętami pracującymi w fabrykach. Dziś siostry prowadzą swą działalność również głównie w środowiskach robotniczych.

Husyci. Członkowie ruchu religijno-społecznego, zapoczątkowanego przez Jana Husa (ok. 1730-1415), występującego przeciwko zależności Czech od Niemiec. Za jedyne źródło objawienia uważali Pismo Święte, odrzucali kult obrazów i żądali Komunii św. pod dwiema postaciami. Z czasem podzielili się na dwa odłamy: radykalny taborytów (od góry Tabor) i umiarkowany kalikstynów (łac. *cali* - kielich). Do ich ideologii nawiązywały liczne sekty i grupy religijne.

Hymn. (gr. hymnos – pieśń). Uroczysta pieśń pochwalna sławiąca bóstwo, bohaterskie czyny, a także każda inna pieśń pochwalna. W znaczeniu kościelnym hymnem zwie się utwór rytmiczny ułożony na cześć Boga, świętych i tajemnic wiary. Hymny mają zastosowanie w modlitwie brewiarzowej, Mszy św. i procesjach, a także w wielu nabożeństwach (np. Tantum Ergo, Ciebie Boga wysławiamy, O Stworzycielu Duchu przyjdź, Przybądź Duchu Święty; Boże Coś Polskę). Hymnami są też kantyki, Magnificat i Benedictus.

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSTUSA

Wielu ekonomistów i polityków oraz współczesnych ludzi pracy chciałoby zapytać: dlaczego Pan Jezus według sugestii szatana nie przemienił kamieni w chleb? Wtedy zostałyby rozwiązany

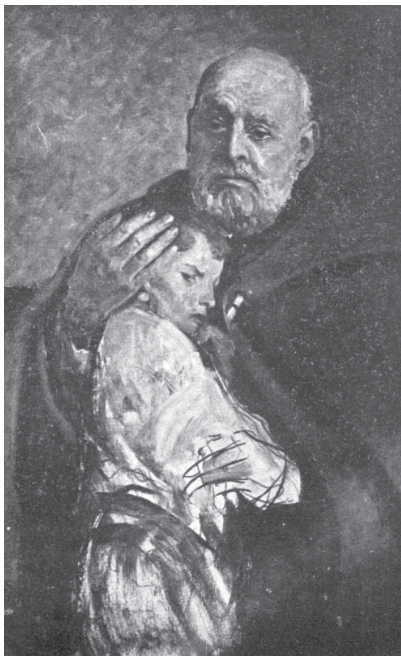
problem chleba i pracy. Jezus przyjął inne rozwiązanie. Wiadomo, że przemiana kamieni w chleb nie rozwiązuje problemów ekonomicznych i społecznych w takim wymiarze, w jakim rozwiązuje je dobroć ludzkiego serca. Pan Jezus, jak to później uczynił, potrafi rozmnożyć chleb i zaspokajać materialny głód (Łk 9,11-17), ale ma moc dokonania większego cudu. Przez wszystkie wieki, na każdym miejscu przemienia chleb w Ciało i wino w Krew swoją, i daje ludziom na pokarm służący życiu wiecznemu. „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje. Bierzcie i pijcie, to jest Krew moja”. Dodaje: „Jeśli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili

Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie” (J 6, 53). To brzmi jak sankcja. Dlatego należy przyjmować Chrystusa w Komunii św. często, zawsze ilekroć uczestniczymy w Eucharystii. Przez swoje Ciało i Krew Chrystus łączy w bratniej miłości serca wszystkich ludzi, uczy przezwyciężać podziały, nienawiść, przemoc i egoizm, i budować nowy świat na prawach cywilizacji miłości.

Kto jest złączony z Chrystusem, potrafi podzielić się ostatnim kawałkiem chleba a przez swoją różnorodną działalność stwarzać warunki, gwarantujące ludziom chleb, dobrobyt, pokój i szczęście.

17 czerwca – wspomnienie Św. Brata Alberta

Św. Brat Albert, w świecie Adam Chmielowski, urodził się 20 sierpnia 1845 r. w Igołomii koło Krakowa, jako 17-letni student Instytutu Rolniczo-Leśnego w Puławach przystąpił do powstania styczniowego. W jednej z ostatnich bitew stracił nogę. Uszedł niewoli i udał się na emigrację do Belgii, Francji i Bawarii, gdzie odbył krótkie studia. Przez szereg lat prowadził działalność artystyczną. Cieszył się wielkim autorytetem i przyjaźnią znakomitych malarzy. Po powrocie do kraju w 1875 r. uczestniczył w życiu artystyczno - kulturalnym w Warszawie, Lwowie i Krakowie. W malarstwie stał się jednym z prekursorów polskiego impresjonizmu. W swoich przemyśleniach sięgnął do podstaw sztuki, do filozofii piękna, szukając własnego powołania życiowego. Podjął próbę u jezuitów, a gdy ciężko zaniemógł, po powrocie do sił zwrócił uwagę na tercjarstwo franciszkańskie, nastawione na społeczną służbę. Po pew-

nym czasie zrezygnował z twórczości malarskiej, przywdział habit tercjarski w 1887 r. i przyjął imię Brata Alberta. Poświęcił swe życie najuboższym i społecznie upośledzonym. Założył dwa zgromadzenia Braci i Sióstr Posługujących Ubogim (albertyni i albertynki). Odznaczał się heroiczną miłością bliźniego, umiłowaniem radykalnego ubóstwa i ufnością w opatrzność Bożą. Zmarł w opinii świętości w sam dzień Bożego Narodzenia 1916 r. w „przytulisku” krakowskim dla najuboższych, z którym był związany przez swoją wieloletnią posługę. W roku 1983 Jan Paweł II zaliczył go w poczet błogosławionych. Ciało przeniesiono do specjalnej kaplicy przy domu generalnym sióstr albertynek w Krakowie. 11 listopada 1989 r. w Bazylice Watykańskiej miała miejsce jego kanonizacja.

Agata Menert

LEDNICA 2000

11 czerwca 2000. Budzik zadzwonił o 3.00. Na dworze powoli budził się dzień. O 3.45 z plecakiem i wielkim zapałem szłam na plac przykościelny, gdzie miały po nas przyjechać autokary. Prawie wszyscy już byli. Droga była długa i bardzo gorąca. Zatrzymaliśmy się w Gnieźnie, aby zwiedzić Katedrę. Przy okazji zobaczyć mogliśmy, jak bawią się mieszkańcy najstarszego z miast. Około 14 dojechaliśmy na pola lednickie. Do rozpoczęcia spotkania było około 3,5 godziny. Słoneczko dawało się nam we znaki. Byliśmy jedną z pierwszych grup, ale dzięki temu mogliśmy siedzieć w pierwszym sektorze, co zapewniało doskonałą widoczność na ołtarz i bramę. Około godziny 18.00 zostały przywiezione relikwie św. Wojciecha, a wraz z nimi przybył Jego Eminencja Ksiądz Prymas Józef Glemp. Pierwsze nabożeństwo rozpoczęło się od poświęcenia dzwonu. Przedtem jednak Prymas poświęcił złote serce, któ-

Zespół Rodzinny z Rzeszowa

Red: Jaka jest historia zespołu?

Pan Ryszard Łach: Zespół istnieje od roku 1979. Przez 15 lat śpiewała w zespole moja mama Józefa Łach. Obecnie gra jako organista w kościele. Od 5 lat występuję z siostrą mojej żony -Grażyną. Pierwsze lata pracy nie były łatwe - stan wojenny, cenzura. Trudno było stworzyć program artystyczny, przy ciągłej ingerencji władz.

Red: Jaką utwory gracie i śpiewacie?

Pan Ryszard: Śpiewamy utwory refleksyjne o głębokich treściach, zrozumiałych dla naszych słuchaczy. Zawsze gramy na jednym instrumencie, ponieważ muzyka jest wtedy czytelna i zrozumiała.

Red: Czy tworzycie kompozycje własne?

Pan Ryszard: Tak. Tworzymy własne kompozycje. Pozostałe utwory są dobierane do całości programu, z którym występujemy.

Red: Kiedy powstały pierwsze nagrania?

Pan Ryszard Łach: Pierwsze nagrania powstały p 10 latach istnienia naszego zespołu. Te nagrania są z moją mamą. Mamy również kasety z ostatnich lat. Działalnością przygotowującą do nagrań zajmuje się Fonografia Kaset. Nasze kasety są chętnie kupowane. Nasi miłośnicy pytają ciągle o nowe nagrania.

Red: Czy występujecie w całej Polsce?

Pan Ryszard: Występujemy w całej Polsce, najczęściej jednak w parafiach przemysko-rzeszowskich. Nasze gościnne występy dochodzą do skutku w porozumieniu poprzez Kurię Biskupią z poszczególnymi parafiami. Występowaliśmy nie tylko w kościołach, ale również na festynach, ślubach i raz braliśmy udział w Sakrosongen. Śpiewaliśmy w również w Berlinie.

Red: Wiem na pewno, że Wasz występ spodobał się naszym parafianom. Wasz śpiew pomógł wielu lepiej przeżyć tajemnice eucharystyczne. Myślę, że w niedalekiej przyszłości przyjdziecie znów do nas z nowym repertuarem.?

Pan Ryszard: Muszę przyznać, że bardzo chcielibyśmy odwiedzić ponownie wszystkie parafie na terenie Polski, w których występowaliśmy. Zdarza się, że powracamy w to samo miejsce. Być może, kiedy będzie taka okazja, odwiedzimy wasz piękny kościół na Młodzianowie.

Red: Dziękuję bardzo za rozmowę. Szczęść Boże!

Rozmawiała Halina Siczek

Prośba do Serca Jezusa Miłosiernego

Jezu Cichy, Przedobry
i Serca Pokornego
zrzuć mój niepokój, pychę, zło wszelkie
z serca niegodziwego;
I uczyni, Kochany Jezu, to serce me
tak bardzo biedne,
Dając mi przykład wspaniały,
na podobieństwo – Twojego.
Chcę Cię tak bardzo ukochać,
Jako swojego Ojca;
I choć do Ciebie zbliżam się nieśmiało
zdając sobie wciąż sprawę, że kocham Cię chyba
zbyt mało,
To gdzieś tam, w głębi duszy, widzę
Serce Twe Przenajświętsze
cierniami oplecione
i tak wspaniałymi promieniami
Boskiej do ludzi Miłości
całe na wskroś rozżarzone!
To Gorejące Ognisko Miłości,
Jakim jest Serce Twe, Panie,
Jest dla mnie czymś najpiękniejszym,
Jezu mój, Drogi Ojcze,
Moje największe Kochanie!
Dzisiaj, w dzień czerwca zielony,
gdy ptaki zanoszą się śpiewem
a słońce złotem błyszczy,
Chcę Cię uwielbiać i nie wiem,
czym Cię ucieszyć najbardziej...
Chyba – czystością duszy
I łzą żalu, miłości;
Boże! W tym Twoim miesiącu
Ufam niezłomnie w Twą dobroć
I wierzę, że prośba moja Cię wzruszy!
Ty mnie tak bardzo kochasz,
Jak się odwzięczę, o Panie?
Jezu mój Ukochany
Serdeczne Umilowanie!

Katarzyna Wilczyńska

rym później uderzono w dzwon, by wydał on swój pierwszy dźwięk. Następnie organizatorzy przyszykowali dla kapłanów stuły poświęcone przez Ojca Świętego. Niestety księży było ponad ilość stuł, które zostały przywiezione, dlatego Ojciec Jan Góra obiecał przesłać wszystkim, którzy ich nie otrzymali na polach lednickich. Nagle z nieba zaczęli dosłownie spadać ludzie. Spadochroniarze skakali z samolotów z boku mając przyczepione chorągwie z napisem „Gloria”.

Następnie rozpoczęło się nabożeństwo przymierza, podczas którego otrzymaliśmy tabliczki z Dekalogiem. Około godziny 22.15 mieliśmy możliwość wysłuchania słów Ojca Świętego do młodych zgromadzonych w Lednicy.

Później rozpoczęła się Droga Krzyżowa. Komentarz do każdej ze stacji pisała inna wspólnota. (Ruch Światło – Życie pisał do stacji XIV). Pod koniec tego nabożeństwa otrzymaliśmy krzyże zrobione na wzór najstarszego z dotąd znalezionych w Polsce.

Oprócz tego każdy z nas otrzymał Ewangelię św. Łukasza, specjalnie wydrukowaną na tę okazję. Na jej końcu znajdują

się przesłania Ojca Świętego z poprzednich lat. O północy rozpoczęła się uroczysta Msza Święta. Po Niej była „uczta miłości” czyli Agape. Podczas niej dzieliłiśmy się chlebem i miodem. Na zakończenie tradycyjnie każdy z nas przeszedł przez bramę w kształcie ryby symbolizującą wejście w trzecie tysiąclecie chrześcijaństwa.

Nadszedł czas powrotu do domu, który trwał niewiarygodnie długo. Zmęczeni, ale szczęśliwi w niedzielę o 16.00 dotarliśmy do domu.

Niestety w porównaniu z zeszłym rokiem organizatorzy troszeczkę nie przewidzieli ilości uczestników i stąd może niewielkie niedociągnięcia, np. nie wystarczająca ilość krzyżyków. Wierzę, że w przyszłym roku będzie lepiej.

Wielkie podziękowania należą się księdzu Tomaszowi Makarewiczowi za zorganizowanie wyjazdu.

Sylvia Buchacz

INFORMACJE

1. Nabożeństwa do Najświętszego Serca Jezusowego w niedziele o godz. 17.00, w dni powszednie bezpośrednio po wieczornej Mszy św.
2. W czwartek, 22 czerwca – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało. W Eucharystycznej procesji wyjdziemy na ulice naszego miasta. Udział w tej procesji niech będzie wyznaniem naszej wiary w Jezusa Chrystusa, obecnego pod eucharystycznymi postaciami. W Boże Ciało uroczysta Msza św. koncelebrowana będzie o godz. 9.30. Po Mszy św. procesja przejdzie tą samą trasą co w ubiegłe lata. Prosimy dzieci, które w tym roku miały I Komunię Św., aby wzięły udział w procesji w swoich strojach komunijnych. Prosimy o uporządkowanie ulic i dekorację domów. Mszy św. koncelebrowanej będzie przewodniczył ks. Czesław Parzyszek – Prowincjał Prowincji Chrystusa Króla Księży Pallotynów. On też wygłosi Słowo Boże. Msze św. w Boże Ciało będą o godz.: 6.30, 8.00, 9.30, na zakończenie procesji przy IV Ołtarzu i o godz. 18.00.
3. W tym tygodniu dzieci i młodzież kończą swoje zajęcia szkolne i katechetyczne. Msze św., na które zapraszamy wszystkie dzieci, młodzież, rodziców, nauczycieli i wychowawców, będą:
 - dla klas VIII w środę o godz. 9.00,
 - dla pozostałych klas szkół podstawowych i gimnazjum w piątek o godz. 8.00,
 - dla młodzieży w piątek o godz. 18.00.Spowiedź dla dzieci i młodzieży na zakończenie roku szkolnego będzie:
 - dla klas VIII w środę od godz. 8.30,
 - dla pozostałych klas szkół podstawowych i gimnazjum w środę od godz. 16.00,
 - dla młodzieży w piątek od godz. 17.30.
4. Dziękując się wielką radością z przyjęcia przez Księdza Prymasa Józefa Glempa jednego z naszych parafian – Marka Waśkiewicza na członka Zakonu Rycerskiego Grobu Bożego w Jerozolimie, polecamy Go modlitwom wspólnoty parafialnej. Zakon Bożego Grobu Jerozolimskiego popularnie zwany Bożogrobcami założony został dziewięć wieków temu. Za założyciela tego zgromadzenia uważa się jednego z przywódców pierwszej krucjaty, księcia Dolnej Lotaryngii Gotfryda z Bouillon. Ustanowił on kanoników i zbrojną straż dla Bazyliki Bożego Grobu, dając w ten sposób początek kanonickiej, a zarazem i rycerskiej linii Bożogrobców.

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Bernard Stefan Dorosz,
Filip Jan Gajek,
Karolina Denisa Włodarczyk,
Roksana Łoboda.

Związek małżeński zawarli:

Katarzyna Joanna Panek
i Arkadiusz Pawlak,
Anna Chała
i Krzysztof Kapciak,
Anna Jedlikowska
i Sylwester Szcześniey

Odeszli do Pana:

Władysław Grzegorzczak - l. 76
Czesław Figarski - l. 64
Józefa Krawczyk - l. 82

ŻYCZENIA

W 30. rocznicę ślubu Krystyny i Dariusza,
w 10. rocznicę ślubu Jadwigi i Sylwestra,
w 10. rocznicę ślubu Katarzyny i Jana,
w 5. rocznicę ślubu Teresy i Mariana,
w 3. rocznicę ślubu Zuzanny i Pawła,
w 1. rocznicę ślubu Beaty i Mirosława,
w 93. rocznicę urodzin Józefy,
w 18. rocznicę urodzin Marka,
w 18. rocznicę urodzin Marcina
błogosławieństwa Bożego i opieki Matki
Bożej życzy Redakcja

XVII Kodeńskie Spotkanie Ekumeniczne, Kodeń, 26-28.05.2000

Byłam tam po raz pierwszy. Fantastyczna sprawa: cenne doświadczenia, nowi ludzie, piękna okolica i bezkresne niebo nad głowami chrześcijan wszystkich wyznań...

Kodeń jest niezwykle malowniczym małym miasteczkiem położonym niedaleko Terespoła tuż przy granicy z Białorusią. Już siedemnasty raz zgromadzili się tam chrześcijanie z całej Polski, by spotkać się, porozmawiać i wspólnie modlić o jedność przed obliczem Matki Boskiej Kodeńskiej – patronki jedności chrześcijan. Tak więc przez trzy majowe dni przestaje być ważne, czy jesteś protestantem, rzymskim katolikiem, czy może wyznajesz prawosławie - najważniejsze, że chcesz dobra i chcesz modlić się do naszego Ojca, który jest

przecież tylko jeden.

Przez trzy dni odbywają się więc spotkania, wykłady, modlitwy i nabożeństwa w świątyniach różnych wyznań. Dla mnie jako katoliczki, nowym i niezapomnianym przeżyciem był udział w nabożeństwach odprawianych w obrządku prawosławnym w cerkwiach prawosławnej i unickiej. Pięknym jest język modlitwy: staro-cerkiewny, w którym pieśni liturgiczne brzmią nieco inaczej, ale zawsze mają na celu chwalić naszego Boga.

Zjednoczenie chrześcijan jest jednym z głównych celów Jana Pawła II. Każde spotkanie ekumeniczne bardzo cieszy serce naszego ukochanego rodaka. Dlatego chcemy się otworzyć na innych, na tych, którzy wierzą inaczej, myślą

inaczej, inaczej się modlą. Chcemy uświadomić sobie, że istnieją ludzie, którzy – tak jak my – chcą dobra i pokoju, a jedynie znak krzyża czynią trochę inaczej albo zamiast księdza mają pastora – co z tego?! To przecież nie ma znaczenia! Nie bądźmy więc zdziwieni spotykając na swojej drodze protestanta czy innego wyznawcę chrześcijaństwa. W Radomiu jest to bardzo możliwe, ponieważ wspólnota katolicka mimo iż najliczniejsza nie jest jedyną w naszym mieście. Chcemy się jednoczyć! To przecież taki chlubny cel!

Anna Bogdańska

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.
Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz, Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Monika Grzesiak, Luiza Bojerska, Agata Menert.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72